

FLĂCĂRA ROȘIE

Organ al Comitetului regional P. M. R. Arad și al Sfatului popular regional

Arad, anul XII Nr. 3345

4 pagini 20 bani

Duminică, 8 mai, 1955

9 Mai 1945 — 9 Mai 1955

Se împlinesc zece ani de la marea victorie asupra Germaniei hitleriste. Cine nu-și aduce aminte cu câtă bucurie la salutarea lumii mult așteptată veste de victorie. Din septembrie 1939 până în mai 1945, timp de aproape șase ani țările și popoarele Europei au fost trecute de hitleriști prin foc și sabie. Orașe întregi în care alături de pulsa viața, au fost prefăcute în ruine. Milioane de oameni au fost aruncați în gurile nesățioase ale cuptoarelor de la Maidanek, Auschwitz, Buchenwald, și prefăcuți în cenușă.

Hitleriștii proclamaseră că „noua ordine” stabilită de ei va dura nici mai mult, nici mai puțin de o mie de ani. Sub loviturile puternice ale eroicelor Armate Sovietice a fost pulverizat o dată cu mitul invincibilității armatelor hitleriste și visul milenului fascist.

În ziua marelui succes, omenirea eliberată de coșmarul morții a mulțumit cu recunoștință în primul rând popoarele sovietice care au suportat principala greutate a războiului, eroicelor lor armate care au zdrobit și pus pe fugă hoarele fasciste, ridicând steagul izbuzit deasupra aceluiași Reichstag care în 1933 a fost prima victimă a dominației hitleriste.

La 9 mai 1945 oamenii care au ieșit pe străzi să-și manifeste sentimentele de bucurie care le umpluau inimile au jurat să facă totul pentru ca ceea ce a fost să nu se mai repele niciodată. Popoarele au salutat cu bucurie hotărârile conferințelor de la Yalta și Potsdam care dădeau asigurări împotriva reînvierii militarismului german, precum și hotărârile conferinței de la San Francisco, care a elaborat Carta Națiunilor Unite.

Cine ar fi crezut în acele zile pline de bucurie că numai peste câțiva ani puterile occidentale vor repeta greșeala de după primul război mondial de a reface cu mijlurile lor militarismul revanșard german, în scopuri agresive, îndreptate împotriva aliaților sovietici? Și totuși, oricât de ciudat ar fi apărut omenirii dacă ar fi aflat de aceasta în acele zile, fostul prim ministru englez Churchill, în prozima intringerii totale a armatei hitleriste, ordonând lui Montgomery să strângă cu grijă armele hitleriștilor prizonieri în vederea unei eventuale folosiri a lor împotriva aliaților sovietici. La Moscova, în ziua serărilor a victoriei, când locuitorii orașului ieșiseră în stradă să-și manifeste bucuria victoriei, de la fereastra ambasadei S.U.A., consilierul George Kennan privea cu ură mulțimea în sărbătoare și șuierând printre dinți proclama sentințos că „războiul abia începe”.

Ceea ce în mai 1945 era încă ascuns cu grijă a ieșit însă la iveală în anii următori victoriei. Popoarele au urmărit în ultimii ani cu consternare toate fazele refacerii militarismului german.

În locul colaborării în condițiile coexistenței pașnice și asigurării securității colective a popoarelor europene, puterile occidentale, în frunte cu S.U.A., au încheiat pacte cu un vădit caracter agresiv antisovietic, cum este pactul atlanticului de nord și, mai recent, acordurile de la Paris care au pus bazele organizației denumită pompos „Uniunea Europeană Occidentală”.

Acordurile de la Paris — acest permis în alb acordat militarismului german pentru a se reînarma, nu înseamnă în condițiile actuale altceva decât legalizarea refacerii Wehrmachtului revanșard, sub comanda multora dintre generali și feldmaresali care i-au slujit și pe Hitler, în seamă reînvierea pericolului pe care în urmă cu numai 10 ani popoarele europene îl credeau înlăturat pentru totdeauna.

Sub presiunea brutală a Statelor Unite și Angliei, Franța a fost silită să depună la 5 mai instrumentele de ratificare a acordurilor de la Paris, fapt pe care pe bună dreptate săptămânalul francez „Tribune des Nations” l-a calificat ca pe o „capitulare fără condiții”. Într-adevăr, ratificarea acordurilor de la Paris căreia i s-au opus atât masele populare din Franța, care au simțit cel mai mult ce înseamnă ocupația germană, cât și mulți fruntași ai vieții publice, înseamnă renunțarea la independența și suveranitatea națională precum și la garanția de bază împotriva unei noi agresiuni germane: tratatul franco-sovietic. Această politică a guvernărilor franceze împinge din nou Franța în fața unui pericol de moarte.

Ca o provocare aruncată dorinței de pace a popoarelor, ziua de 9 Mai

1955, ziua aniversării unui deceniu de la marea victorie a fost aleasă de puterile occidentale pentru convocarea Consiliului pactului agresiv al Atlanticii. Pentru completarea caracterului provocator al acestei reuniuni, pentru prima oară va participa și Adenauer. Acest fel de aniversare a victoriei din 1945 corespunde și împlinește politica puterilor occidentale în ultimii zece ani. Popoarele, care au învățat să descifreze mersul evenimentelor vor aprecia așa cum se cuvine și această batjocorie cinică a năzuințelor lor născute din marea victorie de acum 10 ani. Ele își vor intensifica și mai mult lupta împotriva aplicării acordurilor de la Paris, împotriva reînvierii militarismului german.

Încă în anii războiului, în numele guvernului sovietic, I. V. Stalin a declarat că hitlerii vin și se duc, dar Germania, poporul german, rămân, confirmând prin aceasta că popoarele sovietice, în ciuda distrugerilor provocate de hoarele hitleriste nu au confundat niciodată poporul german cu conducătorii săi vremelnici de atunci.

Această grijă față de soarta poporului german a dovedit-o guvernul sovietic și în anii care au urmat victoriei. Guvernul sovietic a fost și este pentru reunificarea pașnică a Germaniei, pentru o Germanie democratică, pașnică și independentă.

Sinceritatea unei astfel de politici este dovedită și de rezultatul tratativelor sovieto-austriece, rezultat care neliniștește profund cercurile imperialiste care se tem de influența pe care exemplul rezolvării problemei austriece ar avea-o asupra poporului german.

Puterile occidentale încearcă să înăbușe orice acțiune care le-ar lipsi de fotosiore Germaniei occidentale ca bază principală a planurilor lor agresive în Europa, bizându-se pe politica de forță dar politica de poziții de forță care a reușit Statelor Unite față de unele guverne vest-europene este respinsă de popoarele iubitoare de pace. Ea nu poate constitui în nici un caz o bază în relațiile cu Uniunea Sovietică. Astăzi Statul Sovietic este mai puternic ca oricând. Alături de U.R.S.S. se află azi Republica Populară Chineză și celelalte țări de democrație populară, alcătulând împreună marea front al democrației și socialismului, care numără 990 milioane de oameni.

Nici un fel de amenințări nu pot speria frontul unit al democrației și socialismului, care are alături de el simpatia și sprijinul tuturor popoarelor lumii. Politicienii americani care se îndelenețesc cu declarații coloratose și amenințări antisovietice trebuie să știe că popoarele lagărului socialist nu se vor lăsa surprinse nepregătite.

În această privință, constătuirea de la Moscova a celor opt țări, hotărârile luate în vederea asigurării securității, apropiata conferință de la Varșovia a acestor țări, convocată pentru ziua de 11 mai, sînt fapte de care dușmanii păcii vor trebui să țină seama. Dacă totuși, în ciuda tuturor avertismentelor, imperialiștii vor îndrăzni să deslănțuie un nou război mondial, el nu se va termina decât cu falimentul întregului sistem capitalist.

Astăzi, la împlinirea unui deceniu de la marea zi de 9 Mai 1945, ziua victoriei asupra Germaniei hitleriste, popoarele Europei și ale întregii lumi își intensifică lupta împotriva uneltirilor agresive ale imperialiștilor, împotriva acordurilor de la Paris care duc la refacerea militarismului german.

Popoarele știu acum că soarta păcii se află în mâinile lor și ele o vor apăra plin la capăt. Ele nu vor o nouă vărsare de sînge. Ele cer întezirerea armelor atomice și a tuturor celorlalte arme de exterminare în masă. Ele cer tratative care să ducă la o destindere în situația internațională, la asigurarea păcii în lume.

La cea de a 10-a aniversare a victoriei asupra Germaniei hitleriste, poporul român care a avut de suferit în două rânduri distrugerile și crimele comise de militarismul german, își reafirmă voința neclintită de a lupta împotriva reînvierii acestui foc de război în Europa. Poporul nostru muncitor ai cărui fii au contribuit cu sîngele lor la victoria asupra fascismului, victorie care a creat condițiile eliberării sale naționale și sociale, se pronunță împreună cu toate popoarele iubitoare de pace împotriva reînvierii Wehrmachtului, împotriva punerii în aplicare a acordurilor de la Paris.

Constătuire cu prilejul Zilei radiofoniei

Cu prilejul sărbătoririi Zilei radiofoniei, ieri seară, la căminul cultural „Progresul” din cartierul Grădiște a avut loc o constătuire cu ascultătorii posturilor noastre de radio.

Darea de seamă asupra activității centrului de radiofonia din orașul nostru a fost prezentată de tovarășa Ileana Raica, responsabilă centrului de radiofonia. Din darea de seamă a reieșit că în urmă cu 5 ani, cînd și-a început activitatea acest centru de radiofonia, erau instalate numai un număr de 375 de difuzoare în cartierul Grădiște. În anii care au urmat, numărul abonaților s-a mărit simțitor. Programele locale transmise de către centrul de radiofonia sînt ascultate în 3740 de locuințe din cartierul Grădiște, Aradu-Nou, Sîncolaul Mic și Micăloca. În programele locale ale centrului de radiofonia se transmit materiale legate de diferite aspecte din viața orașului nostru. În fața microfonului au venit să vorbească fruntași în întrecerea socialistă, ingineri și tehnicieni din întreprinderile orașului Arad.

Prin programele de sală și următor prezentate în cadrul emisiunilor locale, o serie de lipsuri au putut fi înlăturate. În cursul discuțiilor care s-au purtat pe marginea dării de seamă au fost făcute o serie de propuneri prețioase menite să ducă la îmbunătățirea emisiunilor de radio.

Astfel, tov. Iosif Szölösi a propus ca centrul de radiofonia să transmită și programele emise de posturile regionale Cluj, Craiova și Timișoara. Tov. Iosif Moldovan a făcut propunerea ca stația de radiofonia să transmită mai multe programe în limba maghiară, și în special teatru la microfon în această limbă.

Printre cei care au mai luat cuvîntul a fost și tov. Savu Oarșă, directorul căminului cultural din cartierul Grădiște, care a arătat că emisiunile locale sînt așteptate cu nerăbdare de către tinerii din cartier care vin într-un număr mare la cămin pentru a asculta acest program. Tov. Rodica Pop a spus că pentru îmbunătățirea muncii centrului de radiofonia e necesar să se selecționeze crainici care să vorbească clar în fața microfonului.

Participanții la constătuire au scos la iveală faptul că emisiunile locale n-au oglindit întotdeauna în măsură suficientă aspectele cele mai importante din viața și activitatea orașului nostru. Pentru îmbunătățirea acestor emisiuni ei au propus ca în cadrul programelor locale să-și dea concursul cit mai multe echipe artistice și brigăzi de agitație.

În încheierea constătuirii, tov. Ileana Raica și Ioan Gutman — din partea centrului de radiofonia — au răspuns la întrebările puse de participanții la constătuire și s-au angajat ca în viitor să muncească pentru îmbunătățirea emisiunilor locale. Tov. Stela Felek — din partea Direcției Generale a Radiodifuziunii — a arătat că problemele ridicate la această constătuire le va aduce la cunoștința conducerii Direcției Generale a Radiodifuziunii și, în măsura posibilităților vor fi satisfăcute cerințele ascultătorilor.

Conferință

S.R.S.C., filiala Arad, organizează luni, 9 mai, orele 17, în sala festivă o „Sindicatul comerț-finanțe” din bulevardul Republicii nr. 93, conferință: „Luptele din 1877 pentru cucerirea independenței patriei”. După conferință va rula un film.

Intrarea liberă.

Oameni ai muncii de la sate! Lărgiți suprafețele însămînțate cu porumb! Folosiți din plin timpul bun și toate mijloacele care vă stau la îndemînă pentru a grăbi semăntul porumbului!

Prin regiunea noastră

Colectivul întreprinderii „Fierarul” lucrează în contul zilei de 20 mai

După sărbătorirea zilei de 1 Mai, muncitorii și tehnicienii fabricii metalurgice „Fierarul” au continuat munca cu mai multă însuflețire. Încă din primele zile ale lunii mai, ei au obținut rezultate frumoase în întrecerea socialistă. Peste 80 la sută din totalul muncitorilor sînt în întrecere, introducîndu-se în același timp și întrecerea pe profesii. Totodată, s-a organizat întrecerea între secțiile fabricii. Secția frunțașă în întrecere va primi în fiecare lună drapelul roșu de secție frunțașă.

O atenție deosebită se dă aplicării metodelor de muncă sovietice. Se aplică cu succes în momentul de față de către numeroși muncitori metodele sovietice Vorosin, Jandarova, Ciutkii. Pentru ca numărul acestora care aplică metodele sovietice să crească, se organizează periodic demonstrații practice la locul de muncă de către fruntași în întrecerea socialistă. De pildă, în ziua de 6 mai, a. c. tov. Rusu Dumitru, frunțaș în întrecerea socialistă a făcut o demonstrație practică la locul de muncă în fața a peste 20 de muncitori din secția a IV-a, arătînd cum aplică metoda Vorosin la presa excentrică orizontală. Prin aplicarea acestei metode tov. Rusu își depășește norma în medie zilnic cu peste 150 la sută, dînd lucru de bună calitate.

Rezultate bune obțin și Rauner Barbara, care își depășește norma în medie zilnic cu 180 la sută, Ana Farkas, Viorica Buzdugan, etc. Acum colectivul fabricii dă produse în contul zilei de 20 mai.

Aparate pentru asigurarea circulației pe C.F.R.

De curînd, muncitorii, tehnicienii și inginerii atelierului de telecomunicații C.F.R. Arad au confecționat cea de a 27-a serie de aparate de asigurare tip M.C.F. Aceste aparate sînt necesare noului sistem de asigurare al stațiilor de cale ferată și sînt confecționate de inovatorii Dumitru Mreșan, Ioan Crișan și Dumitru Fodor. Prin această inovație, ei au îmbunătățit sistemul de asigurare a siguranței circulației, simplificînd instalațiile și deservirea lor, reducînd în același timp prețul de cost.

Prima serie din aceste aparate s-au confecționat și experimentat în atelierul de telecomunicații C.F.R. Arad. O contribuție, de seamă la realizarea acestei inovații au dat șeful biroului tehnic Teodor Blaga, șeful atelierului Alfișon Mogoșan împreună cu meseriașii atelierului S.C.B.

Acum colectivul atelierelor de telecomunicații lucrează să termine cea de a 28-a serie de aparate tip M.C.F. A. Popa, coresp.

Succese în întreprinderile din Sîncolaul Mare

Muncitorii și tehnicienii de la unitatea I.R.P. nr. 3, din orașul Sîncolaul Mare și-au îndeplinit angajamentul luat în cîntecul zilei de 1 Mai. Însuflețit de succesele obținute, ei au pornit de la începutul acestei luni munca cu și mai mult elan. Astfel, în primele 5 zile ale lunii curente ei și-au depășit planul cu 6 la sută.

S-au evidențiat în mod deosebit muncitorii Ioan Simon, Petru Bernhard, Iosif Herman și alții.

Și lucrătorii de la cooperativa meșteșugărească „30 Decembrie” din Sîncolaul Mare au obținut realizări însemnate. Luna trecută ei și-au depășit planul cu 3,89 la sută. Au fost confecționate din deșeurile 50 perechi ghete pentru copii, s-au reparat 30 perechi cisme pentru colectiviști, etc. Lucrătorii: Nicolae Marincea, Carol Csik, Ștefan Flueraș și alții au fost tot timpul în fruntea producției.

Murcă rodnică la G.A.S. Sevlac

În gospodăria agricolă de stat din Sevlac, lucrările de primăvară se desfășoară din plin.

Pe ogănoarele gospodăriei a luat sfîrșit însămînțatul plantelor din cultura mare. S-au însămînțat 70 ha. cu porumb în culburi așezate în pătrat. Totodată s-a efectuat prășitul pe o suprafață de 24 ha. cultivate cu ceapă de sămînță și pe 3 ha. cultivate cu ceapă pentru butași. Pe o suprafață de 60 ha. de grâu, care a ieșit mai slab din iarnă, s-au îm-

prășit îngrășăminte chimice. De asemenea s-au plantat 2 ha. cu varză de vară și 2 ha. cu roșii de vară.

A început plivitul grîului și al celorlalte păioase și se fac pregătiri pentru plantarea a 8 ha. cu cartofi ieroviști.

În campania agricolă, tractoriștii din brigada utemistă Petru Pascu și Petru Jeleleanu au efectuat lucrări de bună calitate. Această brigadă și-a depășit planul pe campanie cu 50 la sută.

Gospodăriile colective din Șofronea și Pecica au terminat însămînțările

Membrii gospodăriei agricole colective din comuna Șofronea au participat cu multă însuflețire la însămînțările de primăvară. Pînă la data de 4 mai colectivul și-au terminat însămînțarea tuturor culturilor planificate, evidențindu-se în aceste munciri în mod deosebit, colectiviiștii Teodor Catană, Ștefan Toth, Gheza Molnar, Pavel Molnar, Ștefan Valdovici, Iosif Kityosi și alții.

Aurel Boj, coresp.

Cu multă însuflețire au muncit membrii gospodăriei agricole colective „Vasile Roailă” din Pecica la muncile agricole de primăvară. În seara zilei de 7 mai ei au terminat însămînțatul tuturor culturilor de primăvară. Pînă la această dată colectiviiștii au prășit și două hectare cu seciță de zahăr, iar acum au început plantatul răsădurilor în grădina iriga-

Elena Boaru, coresp.

Plecarea delegației guvernamentale a R. P. R. la Praga

În după amiaza zilei de 6 mai a părăsit Capitala, plecînd spre Praga, delegația guvernamentală a Republicii Populare Romîne, care va participa la sărbătorirea a 10 ani de la eliberarea Cehoslovaciei de către armata sovietică.

Delegația guvernamentală este alcătuită din tovarășii I. Chișinevschi, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Gh. Hossu, ministru Construcțiilor, Ioan Cotoș, prim-secretar al Comitetului regional Hunedoara al P.M.R.

Din delegație face parte și ambasadorul R.P.R. în R. Cehoslovacă, Ion Nistor.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, membrii delegației au fost salutați de tovarășii Chivu Stoica, I. Fazekas, S. Bughici, Marcel Popescu și alții.

Au fost de față reprezentanții al ambasadei R. Cehoslovace la București în frunte cu ambasadorul J. Sedivy. (Agerpres)

Plecarea delegației guvernamentale a R. P. R. la Berlin

La 6 mai a părăsit Capitala, plecînd spre Berlin, delegația guvernamentală a Republicii Populare Romîne, care va participa la sărbătorirea a 10 ani de la eliberarea Germaniei de către armata sovietică.

Delegația este alcătuită din tovarășii: Constantin Pirvulescu, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., președintele Marii Adunări Naționale, Anton Vlădoiu, ministru Gospodăriei Comunale și Industriei Locale, Florian Dănălahe, prim-secretar al Comitetului orașenesc București al P.M.R.

Din delegație mai face parte ambasadorul R.P.R. în R. D. Germană, Gh. Stoica.

La plecare membrii delegației au fost salutați de tovarășii: Miron Constantinescu, Al. Sencovici, M. Oprisan, N. Cloroiu, St. Cruceru și alții.

A fost de față W. Eggerath, ambasadorul R. D. Germane la București. (Agerpres)

A apărut în limbile rusă, romînă, franceză, germană, engleză și spaniolă

„Pentru pace trainică, pentru democrație populară”

București, Organ al Biroului Informativ al Partidului comunist și muncitorăștii

Nr. 18 (339).

Cuprinde: Articol de fond: A zecea aniversare a victoriei istorice de importanță mondială asupra fascismului hitlerist.

* Întreaga omenire progresistă sărbătorește larg glorioasa aniversare a marii victorii.

Jacques Ducloux: Rolul hoților al Uniunii Sovietice în victoria asupra fascismului.

Luigi Longo: Contribuția comunistilor la războiul de eliberare națională din Italia.

Walter Ulbricht: Zece ani de luptă pentru o Germanie unită, iubitoare de pace, democrație.

Jan Drda: Stegarii vîiești noi.

Jan Marek: Note politice: 1. La Donn bat tobele... 2. Escrocheriile „istoricilor” americani.

De vînzare la toate librăriile chioșcurile și debitele O.C.L. Prețul 40 bani.

FRUNTAȘII AI ÎNTRECERII SOCIALISTE

NICOLAE BANCIU.

strungar în secția III-a mecanică a Atelierelor C.F.R. Zilnic își depășește norma cu 70—80 la sută.

PETRU MATEUȚ.

strungar în aceeași secție, muncind în cadrul întrecerii socialiste. Își depășește zilnic norma cu peste 80 la sută.

IOSIF BRISCHLER.

de la fabrica „Tricoul roșu”, își depășește norma cu 70—80 la sută.

FRANCISC TAKACS.

strungar în fabrica „Iosif Ranghel”, aplicînd metodele de muncă sovietice Bikov-Borkievici și Kolesov și-a depășit în luna trecută norma cu 183 la sută.

PAGINA CULTURALĂ

RUSALIN MUREŞANU

Vii amintiri...

Vii amintiri spre 9 Mai se-astern
In sufletul atitora popoare,
Un 9 Mai ce va trăi etern
Răzbate spre milenii viitoare.

In fiecare an mai larg simţim bogat
Un 9 mai liberator şi darnic
Care, zdrobind războiul, a urcat
Pe bolta ţării soare nou şi harnic.

Noi nu dorim prăpădul peste noi
Nici războaie negre pe-ale lumii plete
Dar de balaurii dorsem război,
Un 9 Mai va şti să se repete!

Marele pictor

Cunosc o fată albă şi tinăra mereu,
Ameţitor de blândă-i făptura ei şi felul,
E pictor fără seamăn. Culoii de curcubeu
De la bătrînul Soare ea fură cu penelul.

Se-nrăgostesc de dinsă şloamenii şi cerul
Cînd vine să picteze pe platuri de rugini,
Cu recl zăpezi de lîldeş cînd vrea s-o prîndă gerul
Ea fuge-n caru-i verde şi scapără lumini.

Cu trudă şi migală sub mîna-i nevăzută
Se colorează cerul de albastru nepătat
Din nouri cerne picuri de apă ne-ncepută
Şi spală pinza firii, şi spală ne-nceput.

Imbracă-apoi pădurea în mantii verzi şi frunze
Iar pomii îi imbracă în văl de floare greu,
Polen rodind ea poartă pe proaspetele buze
Cînd pălîmăş sărută acest pămînt al meu.

Picturile-i celebre prin luna mai le poartă
In rama lor rotundă de zări fără silîrit
Expune primăvara cea mai frumoasă artă
Născută sub penelul istei şi nezărit.

Şi oameni-o ajută: din holde mici aşează
O plînză uriaşă — pămînt al tuturor —
Ca nu cumva pe holde artista cînd pictează
Penelul să şi-l frîngă scăpat într-un răzvor.

Duşmanul

Nici noaptea calmă pentru dînsul nu-i
Inclină cu-nstelatele ei şorţuri.
Căci fiecare stea în ura lui
O vede stea uriaşă în cînel colţuri.

Şi chiar în zori cînd simplu peste glob
Cu-obrazul roşu soarele răsare,

Lul i se pare soarele un „stoa”
Care-i pîndeşte flece cărare.

(Din volumul de versuri care va apărea în Editura Tinereţului).

Stiaţi că...

Potriviţ datelor oficiale, de la 1 Ianuarie 1955, în U.R.S.S. se oditează 7.180 ziare în limbile a 54 de popoare. Tirajul total al ziarelor sovietice se cifrează la aproape 47 milioane exemplare. În U.R.S.S. mai apar 1.718 reviste şi alte periodice.

În mari există peşti înzestraţi cu organe ce produc o descărcare electrică? Fiziologii au dovedit că şiparul electric („gymnotus electricus”), care trăieşte în mari reprezintă un fel de baterie electrică, compusă din 8.000 elemente. A cărei ten-

slune ajunge la 300 vorţi.

Temperatura suprafeţei soarelui este de circa 6.000 grade C? După calculele făcute de Arhenius, suprafaţa pămîntului primeşte, într-un an, 530 trilioane de calorii mari.

Omul a început să teasă încă în epoca de piatră? Pînă la noi au ajuns bucăli de ţesături primitive. Ne putem da chiar seama de felul cum a ţesut omul primitiv. Războiul lui de ţesut consta dintr-o bîrnă de care atîrnau aţele

Concert în amintirea lui George Enescu

Prin moartea lui George Enescu, tîrîra şcoală naţională de muzică din ţara noastră a pierdut o uriaşă personalitate.

Moartea marelui maestru este marcată de lumea muzicală din oraşul nostru printr-un concert simfonic prezentat de Filarmonica de stat în cadrul căreia orchestra a interpretat cu multă căldură una din cele mai cunoscute compoziţii ale sale: Rapsodia a II-a în re major. Fără a avea aspectul strălucitor al primei rapsodii care i-a adus celebritatea mondială, şi nici cea măiastră vervă orchestrală, a doua rapsodie este totuşi o lucrare de o înaltă superioară. Începînd cu o frumoasă melodie inlonată de corzi, rapsodia continuă cu tema centrală, care e aceea a legendei „Cetatea Neamului”. Rîmurile de joc sînt mai rar înţînite, dar prezenţa lor încheie cu voioşie compoziţia simfonică.

George Enescu a fost elementul de bază al şcolii muzicale româneşti şi un deschizător de drumuri în toate genurile muzicale. Geniul lui, uriaşa sa personalitate îl aşează alături de marii compozitori universali. El a creat lucrări de o deosebită valoare: cele două rapsodii române, „Sonata a III-a pentru vioară şi pian în stil românesc”, „Suiţa pentru vioară şi pian”, „Impresii din copilărie”, „Suiţa sîtească pentru orchestră”, „Uvertura pe motive româneşti” şi altele.

George Enescu a concentrat în o-

pera sa tot ceea ce e mai bun şi mai înalt în sufletul poporului nostru, valorificînd cu un deosebit talent folclorul muzical al patriei noastre.

Ca interpret — îndeosebi ca violonist — Enescu a dobîndit în cei aproape 50 de ani de activitate succese răsunătoare în toate părţile lumii.

După 23 August 1944 George Enescu a fost printre primii muzicieni romîni care a interpretat capodoperele muzicii sovietice: Simfonia 7-a a Leningradului de Şostakoviç şi Concertul pentru vioară de Aram Haçiaturian.

Ca membru fondator al Academiei Republicii Populare Romîne, marele maestru a sprijinit ridicarea culturii şi muzicii noi în patria noastră. Ridicînd munca la rangul celei mai însemnate îndatoriri faţă de popor, George Enescu a făcut cunoscut întregii lumi prin creaţia şi activitatea sa interpretativă geniul artistic al poporului nostru. Figura luminoasă a marelui maestru va trăi vesnic în inima poporului nostru pe care l-a iubit atât de mult şi căruia i-a închinat întreaga sa activitate creatoare.

La succesul concertului dat în amintirea marelui Enescu a contribuit întreaga orchestră simfonică, în frunte cu dirijorul arădean N. Boboc, care a pregătit cu minuţiozitate colectivul, asigurînd astfel o înaltă linie muzicală concertului.

Insemnări

Zilele trecute s-a încheiat cea de a II-a sesiune a „Asociaţiei ştiinţifice a studenţilor” din oraşul nostru. Comunicări au prezentat numeroşi studenţi. Au fost primite cu interes referatele „Diagnosticul anemiei infecţioase prin biopsii hepatică pe păsări”, „Amplasarea construcţiilor la gospodăria agricolă colectivă „Tractorul roşu” din comuna Cicir”, „Terapeutică plăgilor cu extracte de embrion” şi altele.

In cadrul unui schimb de experienţă, ne scrie corespondentul voluntar Ioan Şerb, formaşul artistic al cîmîntului cultural din Ineu a prezentat un program cultural în comuna Gurahonţ. Şi-au dat contribuţia corul, echpa de dansuri şi soliştii vocali. De succes s-au bucurat mai ales cîntecul „Steagul partidului”, „Sub al păcii stîndard”, „Hei Marie Mărioară”, „Bade bădîşor” şi altele, precum şi dansurile locale din Ineu.

In Editura de Stat pentru literatură politică a apărut: General maior Gh. Zaharia — „O victorie fără seamăn” — Zece ani de la victoria istorică a Uniunii Sovietice asupra Germaniei hitleriste! (44 pagini 70 bani).

Un trand pe coasta de vest a S.U.A. a anunţat că intenţionează să cheltuiască opt milioane dolari pentru turnarea unei versiuni noi a filmului rasist „Naşterea unei naţiuni”, proiectat pentru prima oară în 1915. Acest film, care înfăţişază Războiul de Secesiune (1861—1865) şi perioada imediat următoare din punctul de vedere al susţinătorilor sclavagismului, prezintă pe negri eliberaţi drept monştri dezlanşuşi. În schimb, Ku Klux Klanul, organizaţia de teroare rasistă înfiinţată după războiul de secesiune de către partizanii sclavagismului, este preamărit ca salvatorul omului alb, iar linşajul ca o instituţie „democratică”.

Turnarea unei versiuni noi a filmului „Naşterea unei naţiuni” în perioada actuală reprezintă, din partea urşurilor reacţiunii americane, o invitaţie făşişă la linşaj şi la zmulgera tuturor drepturilor formale dobîndite de negri din S.U.A.

Potriviţ relatărilor presei, teatrul „Adelphi”, unul dintre cele mai vechi şi mai populare, teatre londoneze — avînd 149 ani de existenţă — a fost vîndut unei mari firme comerciale şi va fi transformat în magazin. Subliniînd că anul trecut ameninţarea cu închiderea a altor două teatre londoneze — „Saint James” şi „Stall” — a provocat un val de indignare, Barber „criticul ziarului” „Daily Express” arată că acest teatru a fost vîndut unei firme comerciale.

Sub auspiciile Ministerului Culturii a avut loc joi seara în sala Ateneului R.P.R. o şedinţă festivă consacrată împlinirii a 90 de ani de la înfiinţarea Conservatorului de muzică din Bucureşti.

Prof. George Breazu, şeful categoriei de istoria muzicii de la Conservatorul „Ciprian Porumbescu”, a vorbit despre „90 de ani de la fondarea Conservatorului de muzică şi declamaţie din Bucureşti”.

Vorbitorul a arătat că în anii regimului de democraţie populară, această însemnată instituţie culturală a patriei noastre a luat o largă dezvoltare. In colectivele de cântări sînt prezente personalităţi de frunte ale muzicii romîneşti contemporane. Conservatorul dispune de numeroase instrumente muzicale, o bibliotecă cu 21.866 numere, cărţi de studiu şi note muzicale, o discotecă cu aproape 2.000 de discuri, precum şi pick-upuri şi magnetofoane. Studenţii conservatorului se bucură de condiţii bune de învăţatură şi de trai.

A urmat un program muzical la care şi-au dat concursul studenţii, corul şi orchestra simfonică ale Conservatorului „Ciprian Porumbescu”.

'Transmite centrul de radioficare Gurahonţ'

Cînd seara coboară învîluind comuna, cînd — acoasă — muncitorul citeşte cartea preferată, gospodinele pregătesc cina, iar tinerii se plimbă pe străzi, la cele 812 difuzoare se aude clară vocea atît de cunoscută a crainicului: „Transmite centrul de radioficare Gurahonţ...”

In acel moment muncitorul închide cartea, copilul duce degetul la buze cerînd să se facă linişte, iar cei ce se plimbă pe străzi, se apropie de difuzoare.

Pe toţi îi interesează emisiunile locale.

In fiecare luni, la orele 19,45 agricultorul îşi face timp şi ascultă conferinţe folositoare despre creşterea animalelor, despre metodele folosite la lucrul cîmpului de ţărîni muncitorii frunţaşi.

Marţea pentru copii se transmite o emisiune de basm. La scenarizarea, adaptarea radiofonică şi prezentarea basmelor lucrează un grup de tineri intelectuali din localitate.

Popularizarea succesorilor obţinute de muncitorii din fabrici şi a metodelor de lucru ale fruntaşilor în producţie se face miercuri. Într-o altă zi în faţa microfونului se prezintă scurte piese de teatru şi programe ale brigăzilor artistice de agitaţie. La această emisiune îşi dau concursul echipa artistică a cîmîntului cultural din satul Pescari — al cărei îndrumător este învăţătorul Teodor Vesa, echipele Şcolii elementare de

7 ani din Gurahonţ şi Şcolii elementare din Pescari.

Vinerea are loc emisiunea tinereţului, emisiune întocmită de organizaţiile U.T.M. din întreprinderi şi şcoli. Cu prilejul acestei emisiuni se popularizează accesibile obţinute în muncă şi la învăţatură — către tinerii din localitate şi din cuprînsul întregului raion.

Simbata, după conferinţele cu caracter tehnic, se transferă atenţia la cererea fruntaşilor în producţie. In această zi are loc şi emisiunea satirică „Ghimpele”, care este ascultată cu viu interes de cetăţeni. Acei ce încă nu au difuzoare în casă se duc la vecini ca nu cumva s-o scape. Criticile făcute prin emisiunea de satiră şi umor dau roade. Aşa de exemplu, a fost criticată activitatea bibliotecii din Bontestîi. După cîteva zile activitatea bibliotecii s-a îmbunătăţit.

Colectivul de crainici este compus din 4 tovarăşi. Dintre aceştia se evidenţiază în mod deosebit Cornel Mera şi Aurel Lupel (care este şi redactorul responsabil al centrului de radioficare). In emisiunile pentru agricultori s-a distins inginerul Ştefan Nolan, prin conferinţele şi sfaturile agrotehnice ţinute, iar la emisiunile „Sfaturi medicale” a dat o contribuţie preţioasă medicul Dr. I. Jäger.

Frunţaşi la difuzarea cărţii

Colectivul de muncă al „Librăriei noastre” din Şebiş, al cărei responsabil este tov. Alexandru Moise, a cîştigat steagul de frunţas pe regulne în primul trimestru din acest an, reuşînd să îndeplinească planul de vînzare cu 179 la sută.

Colectivul librăriei a reuşit să obţină succese în muncă pentru că nu s-a mărginit să aştepte cumpărătorii. El a mers în întîmplînd lor, popularizînd cartea şi stringînd prin această legătura dintre cititori şi librării.

Metodele de popularizare a cărţii pe care le foloseşte colectivul de muncă al „Librăriei Noastre” din Şebiş sînt numeroase. Cu succes au fost organizate pe lângă şcolii şi instituţiilor standuri de cărţi permanente şi ocazionale şi „Colţul nouăţilor” la sediul librăriei. Astfel de standuri au fost organizate nu numai în comuna Şebiş ci şi în satele învecinate. In total, în primul trimestru au existat 22 de standuri permanente. Unul dintre cele mai bune standuri a fost cel de pe lângă Şcoala elementară din comuna Bîrsa. Au mai fost organizate şi expoziţii de cărţi ca, de pildă, expoziţia intitulată „Ziua cărţii zootehnice”.

Pe lângă metodele de expunere a cărţii în locuri fixe s-au organizat mici caravane care au vizitat pe ţărîni muncitorii la casele lor. Fruntaşilor în muncile agricole li s-au oferit spre cumpărare, tot la domiciliu, „Calendarul ţărîniilor muncitore”.

Pentru a face cunoscute cititorilor ultimele nouăţi se pun afişe, se răspîndesc prin elevi şi prin alte mijloace coperte false, iar celor mai frecvenţi cumpărători li se trimite cataloage de cărţi. In primul trimestru din acest an astfel de cataloage s-au trimis la circa 50 cumpărători, printre care Emeric Potkovar, tehnician la I.F.E.T. Şebiş, Mihail Vlasa, profesor, Aurelia Muscă, profesoară, Teodor Burca, şeful Ocolului silvic. Cei ce au primit astfel de cataloage au făcut în primele luni ale anului comenzi pentru 800 de volume. La „Librăria noastră” din Şebiş cumpărătorii pot face de asemenea abonamente pentru cărţile ce apar în „Mica bibliotecă critică”, „Biblioteca pentru toţi”, etc.

Responsabilul magazinului, Alexandru Moise, şi vînzătoarea Rodica Drocea îşi iubesc munca şi depun toată priceperea lor pentru buna difuzare a cărţii.

Ce să citim

A. S. Puşkin: „Fata căpitanului”

De curînd, în colecţia „Biblioteca pentru toţi”, a apărut cea de a patra ediţie a romanului „Fata căpitanului” de A. S. Puşkin, în traducerea lui Eusebiu Camilar.

Pe fondul unor cunoscute evenimente istorice, se desăruă „cronica de familie” în care Puşkin ne dă de fapt o imagine complexă a vieţii sociale ruse din a doua jumătate a veacului al XVIII-lea.

Strîns legat de tema libertăţii, a luptei de eliberare a ţărîniilor din Rusia, romanul are în centrul său răscoala populară din anii 1773—1775 — condusă de Pugaciov — răscoala ţărănească care i s-au alăturat partizanii de naţionalităţi şi clase diferite, unii de aceeaşi vîie dorinşă de a lupta împotriva asupririi şi împilării.

Romanul e povestit de unul din eroii principali, Griniov, nobil, stu de moşier, a cărui poziţie de clasă se desprinde net din roman. In ciuda limitelor sale ideologice, Griniov e un om cinstit, drept şi, cu toată groaza pe care o resimte faţă de răscoală, îi înţelege necesitatea, spre deosebire de Şvarbin, tipul nobilului reacţionar, ambiţios, carterist, trădător.

Prezentînd în persoana lui Savellic şi a lui Pugaciov tipuri autentice de oameni ruşi şi dezvelînd în altitudinea şi în caracterete lor trăsături de umanitate, de nobleşie şi eroism, Puşkin a făcut să crească respectul şi simpatia pentru însuşi poporul rus.

Pugaciov este ardat ca un caracter în care se lîmbîna curajul, îndrăzneala, bunătatea faţă de cei necăjiţi şi nelndurarea faţă de asupritori.

Deşi Savellic apare ca un protagonist istoric, se desăruă „cronica de familie” în care Puşkin ne dă de fapt o imagine complexă a vieţii sociale ruse din a doua jumătate a veacului al XVIII-lea.

Strîns legat de tema libertăţii, a luptei de eliberare a ţărîniilor din Rusia, romanul are în centrul său răscoala populară din anii 1773—1775 — condusă de Pugaciov — răscoala ţărănească care i s-au alăturat partizanii de naţionalităţi şi clase diferite, unii de aceeaşi vîie dorinşă de a lupta împotriva asupririi şi împilării.

Romanul e povestit de unul din eroii principali, Griniov, nobil, student de moşier, a cărui poziţie de clasă se desprinde net din roman. In ciuda limitelor sale ideologice, Griniov e un om cinstit, drept şi, cu toată groaza pe care o resimte faţă de răscoală, îi înţelege necesitatea, spre deosebire de Şvarbin, tipul nobilului reacţionar, ambiţios, carterist, trădător.

Prezentînd în persoana lui Savellic şi a lui Pugaciov tipuri autentice de oameni ruşi şi dezvelînd în altitudinea şi în caracterete lor trăsături de umanitate, de nobleşie şi eroism, Puşkin a făcut să crească respectul şi simpatia pentru însuşi poporul rus.

Pe fratele meu îl cheamă Petre.

În se aşează mîna numele; e înalt şi adeseori se pare că e cîoplit din piatră. Dar e bun. Bun ca pîinea caldă. Şi ştie multe. A învăţat mai mult decît mine, cu toate că anul prunciei şi l-a răpîdit cu gîstele, undeva la un colt al Mureşului.

Imi place să-mi petrec serile unora cu el. Are voce caldă, adîncă.

In seara aceea m-am aşternut la răşi la el pe prispă. Înfloriseră zărzării la poalele gardurilor şi lumina sfîlcoasă a înserării se furia pe lângă lîcoare geam.

Am aşteptat să vorbească. Aşa e obiceiul. Într-un tirziu, Petre şi-a înălţat trupul, s-a îndîndat într-un colţ, a cercetat o vreme.

L-am simţit apoi lângă mine: — Hăi, să citim amîndoi! —

Se odîhnea în palma lui o scoarăţă voche de catet. Li erau motolotele marginile. De vreme, poate.

Nu mi-a dat caletul în mîna. S-a aşezat strîns lângă mine, a căutat bătaia lumii din ochi.

— Să citim împreună. Nu-s învăţat, n-am mestegulul scrisului. Dar, au fost zile cînd am scris.

Timpla mi-am propoşit-o de timpla lui. Petre a desfăcut caletul. Li tre-

mura mîna. Şi parcă luna s-a apropiat de noi, poposind pe prîpa casei...

7 aprilie 1945. E încă frig aici în Tatra. Sus pe creste, iarăa a rămas gazdă voche. Au pătruns soapele pînă la noi. Se spunea că nu mai e mult. Aş fi vrut să-i scriu Anel. Am primit carte de la ea. Două-trei săptămîni. Aşa îl spunea moaşa. Numai că vremeurile sînt grele şi din bruma de gîru n-a rămas nici un pumn.

8 aprilie. Tîi!, că greu mai trece vremea! Abia a mai trecut şi ziua asta. Numai că tare-mi spune inima că nu e zadarnică aşteptarea. Ne pregătîm pentru un nou atac în contra hitleriştilor... Nu mai au mult!

15 aprilie. Nici un rînd de la Ana. Nu-l vorbă, vreme mai e. Dar mă roade ceva la suflet.

29 aprilie. Mi-a venit carte. Imi scrie că se chinuleşte. I-e foame. Ogorul e sărac. A venit veste în sat că mulţi bărbai s-au mistuit în gara tunului. Plinge Ana. Vecinul a fost decorat, dar nu-i ştie mormîntul. S-au imprimăvînat zilele.

2 mai. A pătruns o vorbă pînă în tranşeele noastre. Ci-că drapelul ro-

şi e stăpînit peste Berlin. Doamne ce chiot au slobozit făcăii! Ziceai că s-a rupt nătrama cerului.

Mi-a spus unul — Mergem acasă! — Şi nu ştiu cum, o simteam pe Ana lângă mine, că-mi mîngie obrazul şi mîna strînsă pe armă.

6 mai. Iar carte. Mă-ntreabă Ana: ce nume să-i punem?

8 mai. A fost ploale repede de primăvară. S-a zblcit acum, de-ji poţi culca fruntea în iarbă ca în pat.

Fumăm mult aşteptînd.

9 mai. Mi-e mic crolonul şi parcă-mi simt inima în gît. A răzbit pînă la noi vîiea: s-au frînt trufiile şi drapelul eur al crucii încredinşate s-a prăbuşit.

O vreme am tăcut. Ca şi cum am fi vrut să sorbim clipele poletic cu purpură. Numai apoi s-au desleşenit din noi urale fără zăgaz.

Un singur strigăt a fost: Victorial!

Şi-n ceasul acela am simţit-o pe Ana aveau lângă umărul meu, purtînd în braţe plămăda dragostei noastre... S-au închis scoarţele caletului.

Luna s-a lăsat parcă mai jos, aproape de frunţele noastre.

Tăceam.

Petre s-a ridicat pe nesimţite. A intrat în casă. O clipă. Apoi alta. Mi-a bătit în geam, să-i viu pe urme.

In prag, mi-a întins un pahar cu vin roşu ca sîngele.

— A bătu! douăsprezece. — Am ciocnit.

— Incepe zi nouă Zi de 9 Mai. Ziua victoriei!

Raza lumii ne însoţea. S-a aşezat domoală pe pătura cu ţesături romîneşti, ca raza unui sfernic necunoscut.

Ne-am oprit. Fata lui Petre îşi torcea somnul uşor. O singură buclă îl umbrea fruntea, rîspîndu-şi culoarea crudă de nuc. Respira adînc, adînc şi calm ca un copil cuminte.

A şoptit Petre: — Alunci s-a născut. De aceea am botezat-o: Victorial!

A sorbit o înghiţitură: — Acum zece ani s-a născut... Ne-am îmbrăţîşat. Şi parcă-n îmbrăţişarea noastră se adunaseră toate puterile lumii.

Se auzea numai răsuflul adînc şi calm al Victoriei...

VICTORIA

SCHIŢA DE SORIN LEPA

Toate forțele pentru terminarea grabnică a însămînțării!

Se cere mai mult sprijin din partea agronomilor

Este știut faptul că sarcina inginerilor și tehnicienilor agronomi în momentul de față este de a contribui prin toate eforturile, prin toate cunoștințele lor, la sporirea producției agricole.

În comuna Ineu, inginerul agronom Florian Șandor a îndrumat gospodăria colectivă să folosească cultivatorul la pregătirea terenului. În câteva zile terenul a fost pregătit și însămînțat. Inginerul Gheorghe Onea a îndrumat gospodăria colectivă din Măjor să pregătească o parte din teren cu disculoarele, iar restul să fie arat. Astfel, aceste gospodării colective, deși erau rămase în urmă cu însămînțările, au progresat foarte repede, numărându-se acum printre gospodăriile fruntașe în campania agricolă.

Există însă în ralon și unii tehnicieni comunalni, tehnicieni de la punctele agricole și S.M.T. care nu s-au orientat încă asupra problemelor ce le stau în față. Astfel, agronomul de sector Ștefan Gongola a îndrumat în mod greșit gospodăria colectivă din Ștăd, să întoarcă arătura din toamnă cu plug cu 5 brazde, distrugându-se astfel structura solului. La fel a făcut și agronomul de sector Victor Pataki de la gospodăria colectivă din Apaleu. Aceste îndrumări necompetente au fost remediate prin intervenția secției agricole ronale.

Nesatisfăcător muncesc și inginerul Gheorghe Andronache, tehnicianul Ioan Ursulor din Timova care nu se interesează de soarta culturilor semănate. Inginerul Dumitru Stejăreanu de la punctul agricol din Șicula nu îndrumă asociația legumicolă, lăsând să se distrugă o parte din răsaduri.

Mai mulți ingineri și tehnicieni agronomi de la punctele agricole ca: Nicolae Tonel și Florica Ardeleanu de la Selesu, stau în birouri, pierzând timpul în loc să îndrume pe țărani muncitori la efectuarea însămînțărilor.

În cadrul secției agricole ronale Ineu sînt unii tehnicieni ca Ioan Avram care nu se deplasează pe teren, preferînd să stea în birou.

Astfel, lipsa de sprijin agrotehnic a făcut să nu se însămînțeze pînă acum decît 45 ha. cu porumb în culturi așezate în pătrat.

Acum se pune cu deosebire tare problema terminării grabnice a însămînțărilor și nu oricum ci la un înalt nivel agrotehnic.

Sarcina imediată a tuturor inginerilor și tehnicienilor agronomi din ralon este de a îndruma producătorii în mod concret, pe ogoare, pentru terminarea grabnică a însămînțărilor, lucrare ce nu mai poate întîrzia.

Ing. VASILE GAȘPAR, șeful secției agricole ronale Ineu

Să extindem suprafețele cultivate cu porumb

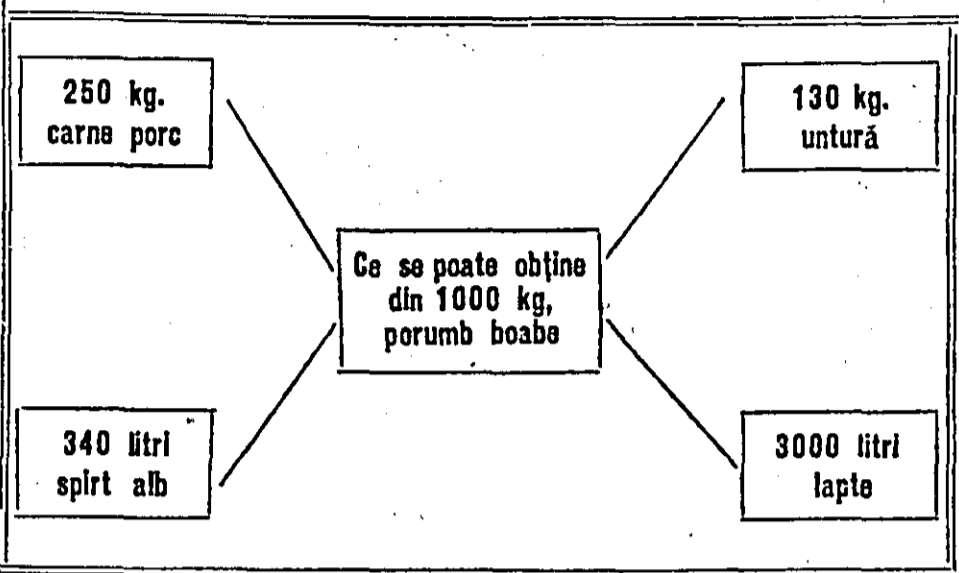
Porumbul — una dintre cele mai rentabile culturi

Una din principalele plante cerealiere care prin multiplele sale calități răsplătește din plin munca celui ce o cultivă, este porumbul. În același timp, porumbul este o plantă puțin pretențioasă, ce rezistă la secetă. Pentru producerea unui kg. de boabe, porumbul folosește numai jumătate din cantitatea de apă pe care o folosește de pildă ovăzul, iar printre rîndurile de porumb se pot semăna alte culturi, ca: fasole, dovlecei, floarea-soarelui, etc.

Porumbul este superior celorlalte plante cerealiere pentru că el conține mai mulți hidrați de carbon și grăsimi. Pentru calitățile sale nutritive el poate fi folosit în hrana oamenilor, dar mai ales constituie o cultură de bază pentru creșterea a-

Obținerea unor recolte bogate de porumb a hectar, depinde în mare măsură de aplicarea metodelor agrotehnice înaltinate. Printre aceste metode avansate, meloda însămînțării porumbului în cuburi așezate în pătrat aduce însemnate sporuri de recoltă, întrucît pe lingă faptul că prin această metodă plantele au un spațiu uniform de hrănire și lumină, prășitul se poate face în lung și-n lat cu ajutorul prășitoarelor trase de cai sau cu ajutorul cultivatoarelor acționate de tractoare. Această mecanizare a lucrărilor de întreținere face ca la unitatea de suprafață să se economisească brațe de muncă.

Date fiind aceste mari avantaje pe care le oferă porumbul, această cultură trebuie extinsă pe mari supra-

nimalelor și sporirea producției animale. În ce privește calitatea sa de aliment în hrana omului, porumbul se situează imediat după grâu, pentru că el conține mai puțină albumină decît grîul, o substanță importantă organismului omnesc. Mari foloase aduce porumbul folosit ca nutreț pentru animale și păsări. În primul rînd față de celelalte culturi cerealiere, ca: orzul și ovăzul, porumbul, cu o cantitate mică de sămînță la hectar, dă o producție de 2-3 ori mai mare.

Boabele de porumb constituie un valoros furaj concentrat pentru animale și, în special, pentru îngrășarea porcilor și a păsărilor, iar frunzele și coccenii de porumb însoțită constituie o hrană bogată pentru animale, mai ales pentru vacile cu lapte.

Un mare folos de pe urma porumbului îl obținem atunci cînd îl dăm în hrana porcilor, pentru că din 4 kg. de porumb se obține un kg. carne de porc, sau 0,520 kg. untură.

Sămînțat pentru masă verde, porumbul dă cea mai mare cantitate la hectar, care poate ajunge pînă la 60-70 tone la hectar.

fețe în regiunea noastră. Pentru asigurarea unei baze furajere puternice în vederea creșterii șeptelului și a producției animale, gospodăriile agricole de stat, gospodăriile agricole colective, întovărășirile agricole și țărani muncitori cu gospodării individuale trebuie să dea o atenție deosebită acestei culturi importante pentru economia națională. De aceea, toate suprafețele planificate a fi însămînțate cu grîu de primăvară, orz, ovăz, mazăre și alte culturi din epoca I care n-au fost însămînțate trebuie însămînțate cu porumb. De asemenea, pe loturile zootehnice și pe terenurile deselente din izlazuri se vor însămînța cît mai mari suprafețe cu porumb. În acest scop, organizațiile de bază și comitețele executiv ale sfaturilor populare trebuie să desfășoare o susținută muncă politico-organizatorică în rîndul țărănilor muncitori pentru a le arăta avantajele pe care le aduce cultura porumbului antrenîndu-l să însămînțeze cît mai mari suprafețe cu porumb.

Extind suprafețele însămînțate cu porumb

În vederea extinderii suprafețelor cultivate cu porumb, în comuna Sintana din raionul Criș s-au luat măsuri ca terenurile care nu s-au putut însămînța cu culturi din epoca I, datorită timpului nefavorabil, să fie însămînțate cu porumb. În această co-

mună, țărani muncitori au însămînțat în ziua de 6 mai o suprafață de 98 ha. Întovărășii din comuna Comlașu au terminat în întregime în ziua de 4 mai însămînțările, iar colectivitățile din comuna Sintana au însămînțat pînă în seara zilei de 5 mai 350 ha. cu porumb.

Utemiștii în fruntea acțiunilor de folos obștesc

În centrul atenției organizației U.T.M. din comuna Bontesti, raionul Gurahonț, a stat și problema muncilor de folos obștesc, a reparării podetelor din fața caselor, a desfundării șanțurilor, etc.

Pentru această acțiune, organizația U.T.M. și-a întocmit un plan, trîndu-se sarcini concrete fiecărui membru. Utemiștii au fost repartizați pe secțiuni pentru a lămurii țărani muncitori asupra desfundării canalelor, reparării podetelor, etc. Astfel, țărani muncitori în frunte cu utemiștii, au reușit în scurt timp să desfunde toate canalele, să repare 120 podete și să facă alte 40 canalizări. La aceste munci s-au evidențiat în mod deosebit utemiștii Gligor Iloa, Virgil Mureșan, Ioan Soritău și Virgil Rob.

Slabă preocupare față de întreținerea drumurilor

Prin contribuția cetățenilor din comuna Sintana, raionul Criș, anul acesta au fost transportate peste 20 vagoane de piatră pentru pavarea drumului comunal dintre Sintana și Olari. De asemenea, pe o porțiune de 12 km. au început unele lucrări de întreținere a drumului raional dintre comuna Sintana și Caporal Alexu. Pe alți 16 kilometri de-a lungul drumurilor au fost săpate gropi pentru plantății de pomi.

Aceste mici realizări sînt însă umbrite de o serie de lipsuri în această direcție. Unele drumuri, slab întreținute în ultima vreme, au început să devină impracticabile. Piatra transportată pe drumul raional n-a fost împărțită. Comitetul executiv al sfatului popular comunal în frunte cu președintele Ioan Ceany nu și-a întocmit un plan de acțiune cu privire la efectuarea lucrărilor de amenajare și întreținere a drumurilor.

O altă problemă pe care comitetul executiv a neglijat-o este desăvîșirea muncii de educație în rîndul cetățenilor pentru buna întreținere a drumurilor și podurilor, prin antrenarea deputaților și a delegaților de temel în această muncă. Gropile necesare plantățiilor de pomi au fost săpate din timp. Însă nici pînă în prezent secția de drumuri și poduri a Sfatului popular raional Criș n-a asigurat materialul sădilor. De asemenea, cantonerul și picheul, nefiind controlați asupra felului cum activează, desfășoară o muncă nesatisfăcătoare la întreținerea drumurilor.

Cu sprijinul secției de drumuri și poduri a sfatului popular raional, Comitetul executiv al Sfatului popular comunal din Sintana trebuie să dețină toate eforturile pentru întreținerea în bune condițiuni a drumurilor, pentru îmbunătățirea circulației.

Informații

Se aduce la cunoștință că eliberarea tichetelor de lemne pe 1955, se face pentru toate străzile orașului la centrul din str. Liszt (fost Melianu) nr. 14. Salariile se pot prezenta fie personal, fie prin gestionari.

Intreprinderile comunale Arad angajează taxatori. Doritorii se pot adresa pentru informații direcțiilor întreprinderii, Arad, str. Mucius Scaevola nr. 9-13, zilnic între orele 8-12.

A 10-a aniversare a eliberării Cehoslovaciei

Poporul cehoslovac sărbătorește în ziua de 9 mai cea de a 10-a aniversare a eliberării sale de sub jugul fascist. Cu 10 ani în urmă, armata sovietică zdrobea ultimele rămășițe ale trupelor hitleriste, desăvîșind astfel eliberarea întregii Cehoslovacii. În memoria poporului cehoslovac a rămas puternic întipărită glorioasăle zile ale lunii mai 1945 cînd prin jertfa ostașilor sovietici s-a putut pune capăt pentru totdeauna înrobirii și asupririi fasciste.

Pentru poporul cehoslovac ziua de 9 mai a însemnat începutul unei epoci noi — epoca libertății și progresului. Cei 10 ani care au trecut de la eliberarea Cehoslovaciei au înscris marea victorie pe calea lăuririi și consolidării regimului democratic-popular, pe calea păcii și socialismului, pe calea creșterii bunăstării maselor muncitoare.

Republica Cehoslovacă este astăzi mai puternică și mai unită ca oricînd. Strîns unit în jurul Partidului Comunist, poporul muncitor a cucerit hotărîtoare victorie din februarie 1948 împotriva reacțiunii burgheze. Zdrobirea complotului contrarevoluționar al burgheziei a însemnat consolidarea puterii clasei muncitoare a țării cu țărănimia muncitoare. Victoria aceasta a deschis totodată drum spre noi succese, spre succesele drumului plan cincinal, spre consolidarea continuă și înflorirea economiei naționale.

Cifrele îndrăznețe ale planului au devenit realități. În anul cincinalului producția industrială a crescut de peste două ori. Cota parte a producției industriale în cadrul venitului național s-a ridicat la 70 la sută în 1953, față de 56 la sută în anul 1948. Crearea unei industrii moderne înzestrată cu utilajul cel mai nou a constituit una din cele mai mari realizări ale poporului cehoslovac în anii puterii populare. Avîntul Industrial în R. Cehoslovacă a fost caracterizat în primul rînd de sporirea producției mijloacelor de producție. Astfel, producția mijloacelor de producție a sporit în anul primul cincinal cu aproape 114 la sută, iar cota parte ce-i revenea în producția globală a sporit de la 57,6 la sută în 1948 la 62,3 la sută în anul 1953. Astăzi, Cehoslovacia se află în ceea ce privește producția, calculată pe cap de locuitor, printre primele țări industriale din lume.

În interesul îmbunătățirii condițiilor de trai ale țărănimii și ale întregului popor, statul democrat popular acordă o deosebită atenție dezvoltării agriculturii. Urîndu-se adevărate direcții de dezvoltare ale agriculturii, potrivit cărora în următorii 2-3 ani va fi realizată o creștere considerabilă a producției agricole, oamenii muncii din agricultura Cehoslovaciei obțin succese însemnate în muncă. Succese de seamă au fost obținute în ceea ce privește înălțarea din punct de vedere organizatoric și economic a cooperativelor agricole unice, în ceea ce privește sporirea numărului membrilor precum și în ceea ce privește înființarea de noi cooperative. Planurile de viitor prevăd intensificarea continuă a producției agricole prin sporirea producției la hectar și prin ridicarea productivității creșterii animalelor

precum și prin extinderea suprafețelor de pămînt arabil.

Datorită avîntului economiei cehoslovace, nivelul de trai și cultural al oamenilor muncii cehoslovaci crește vertiginos.

Ca urmare a reducerii prețurilor și sporirii salariilor oamenilor muncii, fiecare om al muncii din R. Cehoslovacă trăiește astăzi în mod incomparabil mai bine decît în trecut. Încă din ianuarie 1955 nivelul prețurilor în comerțul cu amănuntul era cu 15 la sută mai scăzut decît în anul 1949.

În anii regimului de democrație populară cultura a pătruns adinc în viața poporului cehoslovac. Pe lângă cele 9 universități existente în Cehoslovacă, înalte de război, au fost înființate încă 23 noi instituții de învățămînt superior. Rețeaua de școli, teatre, cinematografe, biblioteci, cluburi se lărgeste continuu. Tirajul cărților, revistelor și ziarelor a crescut considerabil.

De-a lungul întregului drum parcurs de poporul cehoslovac, el a simțit permanent sprijinul și ajutorul neprecupețit acordat de Uniunea Sovietică. În această direcție sînt grătore acordurile încheiate recent, în ajunul sărbătorilor zilei de 1 Mai la Moscova și care prevăd că în decursul anilor 1955-1956 statul sovietic va livra unor țări de democrație populară între care și Republicii Cehoslovace, pile atomice experimentale și acceleratori de particule elementare, precum și alt ajutor în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri pașnice.

Construindu-și o viață din ce în ce mai luminoasă, mai frumoasă și mai îmbelșugată, poporul cehoslovac pășește cu fermitate pe calea luptei pentru apărarea păcii, apără cu vigilență cuceririle revoluționare.

Poporul cehoslovac are a avut mult de suferit de pe urma agresiunii militarismului german, este direct interesat în crearea unei Germanii unite, democratice și iubitoare de pace, în succesele luptei împotriva înfăptuirii acordurilor de la Paris.

Republica Cehoslovacă a luat parte activă la conferința țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa. Delegația R. Cehoslovace și-a spus la această conferință cuvîntul hotărît în apărarea păcii și securității în Europa și în întreaga lume.

Cu dragoste frățiască urmărește poporul român succesele dobîndite de poporul cehoslovac în construirea socialismului. Prietenia celor două popoare s-a cimentat puternic în 1945 cînd ostașii romîni luptînd alături de ostașii sovietici au contribuit la eliberarea poporului cehoslovac.

În prezent, colaborînd pe lărm economic și cultural, popoarele cehoslovac și român aduc, alături de celelalte popoare frățiești în frunte cu Uniunea Sovietică, aportul lor comun la cauza apărării păcii și securității în lumea întreagă, la cauza întăririi continue a lagărului păcii, democrației și socialismului. Cu prietejul celor de a 10-a aniversare a eliberării Cehoslovaciei de sub jugul fascist, poporul român trimite poporului cehoslovac un fierbinte salut.

(Continuare în pag. 4-a)

O glorioasă aniversare

de prof. EDUARD GAVANESCU

Sărbătorim ziua de 9 Mai sub îndoiel și semnificație: ziua în care s-a proclamat eliberarea țării noastre de sub jugul turcesc, în anul 1877, și ziua victoriei, a zdrobirii definitive a fascismului de către glorioasele Armate Sovietice în 1945, prin capitularea Germaniei hitleriste. În amîndouă aceste importante momente istorice, alături de poporul român a fost marele popor rus.

Mai bine de o mie de ani, teritoriul țării noastre a fost obiectul prădăciunilor și al incursiunilor cuceritorilor romani, cotoptilor turci și, apoi, ale imperialiștilor. Jugul turcesc a fost, însă, unul dintre cele mai grele prin durata sa de peste patru veacuri și prin suferințele pe care le-a pricinuit poporului nostru.

Ridicarea Rusiei începînd din veacul al XVII-lea, sub Petru I, a trezit în popoarele din peninsula balcanică, supuse de către Turcia, puternice speranțe în eliberarea lor cu ajutorul noului și marele stat rus, care-și arătase într-un mod definitiv forța sa militară și politică prin victoria strălucită de la Poltava din 1709, împotriva suedezilor.

Currentul popular de alăturare la lupta pe care o desfășurau Rusia împotriva imperiului turcesc, găsește tot mai mulți partizani și în țările noastre. În aceste condiții — ale marilor lupte comune pentru scuturarea jugului otoman — trebuie încadrat și tratatul dintre Dimitrie Cantemir

ca domn al Moldovei, și Rusia, sub Petru I. Colaborarea militară dintre moldovenii și rușii în războiul cu Turcia, desfășurat în vara anului 1711, este cea dintîi manifestare faptică a acestei prietenii și alianțe politice și militare, care se va adînci în veacul al XVIII-lea și cele următoare între poporul român și poporul rus.

Războaiele purtate de Rusia împotriva Turciei, au găsit astfel un ecou puternic și în mijlocul poporului nostru, setos să-și recîștige libertatea pierdută. Numeroși voluntari romîni s-au alăturat armatelor ruse care luptau în peninsula balcanică. Între acești voluntari, trebuie să-l numărăm și pe Tudor Vladimirescu, care în războiul ruso-turc dintre anii 1805-1812, era încadrat în divizia rusă a generalului Miloradovici și a fost distins pentru vitejia sa cu o decorație rusească.

Războaiele purtate de Rusia atîl în veacul al XVIII-lea, cît și în veacul al XIX-lea pînă la anul 1877, au contribuit la slăbirea imperiului feudal și absolutist al Turciei și au arătat că Rusia este singura putere politică și militară în stare să elibereze Țările romine și popoarele din Balcani, pe sîrbi, bulgari, albanezi și pe acei greci care erau încă sub jugul turcesc.

Conștiința aceasta a însemnatului ajutor pe care l-ar putea primi la timpul necesar, i-a făcut pe sîrbi, muntenegreni și, apoi, pe bulgari, să ridice steagul răscoalii și al luptei lor de eliberare de sub turcii în anul 1875 și 1876. Aceste răscoale au determinat agravarea crizei orientale europene și necesitatea intervenției Rusiei, în sprijinul acestor popoare dornice de o viață liberă. Această luptă constituie unul dintre elementele principale ale așa-numitei chestiuni orientale a Europei ce interesa puterile mari din apusul și centrul Europei. Atitudinea lor favorabilă menținerii puterii turcești a determinat acțiunile lor diplomatice față de războiul Rusiei împotriva Turciei de la 1877 la care a luat parte și țara noastră. În ce privește Anglia, ea căuta să susțină și să mențină integritatea imperiului turcesc, pentru marile interese pe care le avea pe plața turcească. Interesele capitaliștilor din Anglia erau clar legate de existența imperiului turcesc în situația în care se găsea atunci. Anglia se temea, în același timp, de puterea militară a Rusiei și de creșterea influenței ei în peninsula balcanică și în bazinul Mării Negre. În asemenea condiții, revendicările romînilor și ale celorlalte popoare din peninsula balcanică erau respinse de către Anglia, condusă de un guvern conservator, al aristocrației și al marii finanțe.

Austro-Ungaria era atunci o mare putere în această parte centrală a Europei și diplomația ei se lăsa de creșterea influenței ruse în Balcani și era împotriva formării unor state noi. Aceasta ar fi întîrîț mișcarea de eliberare a naționalităților subjugate de această „lemniță a popoarelor” cum era numită monarhia austro-ungară. Franța, învinșă de Germania la 1870 nu mai juca un rol important în problemele europene, ci ea căuta compensații în colonii.

În ce privește imperiul turcesc, el se afla într-o stare de completă decompunere, — „omul bolnav” al Europei — cum i se spusese pe-alcui. Starea financiară a Turciei era foarte rea și datorită ei publică depășea 5 miliarde de franci. Sporirea continuă a impozitelor și mizeria din raiale înteau lupta de eliberare a popoarelor supuse.

În aceste condiții, Rusia revoluționară de la mijlocul veacului al XIX-lea, reprezentată prin Cernișevski, Dobrollov și Herzen susțineau ca țările aspirățiile popoarelor balcanice și credea în posibilitatea de a transforma lupta lor revoluționară într-o mare mișcare de eliberare socială.

Aceasta era situația pe plan extern în legătură cu noua situație creată de răscoala Sîrbiei și a Muntenegrului din 1875, care se declară ulterior țări independente. În decembrie 1876 se convoacă la Constantinopol o conferință europeană pentru a se discuta problema unei eventuale autonomii a Bulgariei, Bosniei și a Herțegovinei. Anglia

torpilează însă conferința și încheie un acord secret cu sultanul Abdul Hamid II. Rusia rămînea singura putere în lupta ei pentru eliberarea popoarelor balcanice de sub turcii.

În ce privește situația internă din țara noastră, atitudinea burghezo-moșterimii față de posibilitatea participării la un război al Rusiei contra Turciei, era, în general, ostilă. Bolerimea — care trădase de-a lungul veacurilor lupta poporului pentru independență sa se plasează și la 1877 — pe aceeași poziție de trădare a intereselor naționale. Bolerii se temeau de orice mișcare de masă pentru că să nu se atingă marea proprietate boierescă și relațiile feudale. Ei găseau un pretios sprijin într-o parte a burgheziei, formînd acea monstruoasă coaliție, care se opuse la toate reformele mai însemnate încă de pe vremea lui Alex. Ioan Cuza. Punctul ei de vedere era exprimat în cuvintele lui Ioan Ghica, cunoscutul scriitor, care cerea „neutralitatea perfectă” — aceeași cumpănă, aceleași măsuri și în privința Rusiei și în privința Turciei și, de aceea, după părerea lui, apărarea Calafatului contra turcilor ar fi un act de ostilitate în contra lor.

Întrucît în acea vreme nu era încă o industrie mai dezvoltată, nu exista nici un proletariat mai numeros. Totuși, cererile revoluționare socialiste, a căror organizare începuse încă de pe la 1873, își exprimaseră punctul lor de vedere prin gazeta „Socialistul” din 1877, acceptînd războiul contra Turciei, ca un război just de eliberare națională și condamnînd, în același timp, atitudi-

nea burghezo-moșterimii, care aruncase toate greutățile acestui război asupra țărănimii. Totuși, acești țărani — aflați într-o situație de mizerie — s-au ridicat cu un entuziasm emoționant la chemarea țării, căci ei cunoscuseră de-a lungul veacurilor, greaua povară a tuturor dărilor pentru împlinirea tributului către Poartă.

O parte redusă a burgheziei, reprezentată de M. Kogălniceanu, ajuns ministru de externe în acești ani, a susținut războiul, pentru că ea urmărea — din punctul ei de vedere — să fie stăpînă pe o piață de desfacere proprie. Dezvoltarea capitalismului în acel moment cerea să fie înlăturate acele piedici pe care imperiul turcesc i le puneau în dezvoltarea relațiilor economice, interne sau externe. Era a căutat să folosească și lupta țărănilor împotriva boierilor, lăgăduind pămînt după război.

Între 1875 și 1876 se și produc răscoale țărănești în mai multe județe (Ilfov, Vaslui, Dolj).

În aceste condiții, se semna la 4 aprilie 1877, la București, Convenția dintre România și Rusia, pentru care se duseseră tratative la Livadia, în Crimeea. Această Convenție prevedea ca guvernul român să asigure armatei ruse trecerea liberă pe teritoriul Romîniei, să se îndrepte spre toatru de operațiuni din peninsula balcanică. Guvernul rus se obliga, la rîndul său, să apere drepturile politice ale statului român și să impună respectarea lor.

R. D. Germană — reazim al poporului german în lupta sa pentru unitate și pace

La 8 mai se împlinesc 10 ani de când glorioasa Armată Sovietică a eliberat poporul german de sub dominația hitleristă, deschizându-i calea spre un viitor nou.

Evenimentele care au urmat după zdrobirea hitlerismului și ocuparea Germaniei de către forțele armate ale coaliției antihitleriste din cel de al doilea război mondial, au dus la împărțirea Germaniei în două state, având două linii de dezvoltare fundamental diferite. La răsărit de Elba, în zona de ocupație sovietică a fost aplicată în mod consecvent o politică izvoită din hotărârile adoptate la Conferința de la Potsdam, adică o politică de demilitarizare și denazificare, de lichidare a trusurilor și monopolurilor, s-a efectuat o largă reformă agrară. Această politică a avut drept urmare firească distrugerea bazelor economice ale militarismului și nazismului, democratizarea din ce în ce mai adâncă a întregii orinduri de stat. Succese obținute de clasa muncitoare și de intelectualii progresiști din Germania răsăriteană sub conducerea Partidului Socialist Unit din Germania au fost încununat prin crearea, la 7 octombrie 1949, a Republicii Democratice Germane.

Pentru înlăsa oară în istoria vieții sale politice, poporul german a creat un stat pus în slujba intereselor masei muncitoare și nu în a unui pumn de mari monopolisti și moșieri. Pentru înlăsa oară în istoria atât de agitată a Europei, s-a creat în inima continentului nostru un stat german care nu mai constituie un coșmar pentru vecinii săi, o amenințare permanentă a independenței și integrității teritoriale lor. Dimpotrivă, Republica Democrată Germană reprezintă în Europa un factor de pace, de desfășurare a relațiilor internaționale, un factor de stabilitate politică și de propășire economică.

În 1954 volumul producției industriale reprezenta 177 la sută față de 1936, iar în ramurile de bază ale economiei naționale — industria energetică, extracția de cărbune, industria metalurgică, chimică și construcție de mașini, producția a crescut de peste două ori. Planul producției globale a întregii industrie a R.D. Germane a fost îndeplinit în 1954 în proporție de 100,2 la sută. Producția globală industrială a crescut cu 10 la sută în comparație cu 1953 și cu 76 la sută față de nivelul anului 1950. A crescut considerabil producția de mărfuri de larg consum care în 1954 era cu 16 la sută mai mare față de 1953.

După îndeplinirea reformei agrare democratice în R.D. Germană a fost înlăturată dominația de secole a junkerilor și marilor moșieri pătându-se pune astfel bazele unei dezvoltări rapide a agriculturii; 559.089 țărani și muncitori agricoli săraci au primit 3.298.082 hectare de pământ care altă dată erau în stăpânirea a 7160 mari moșieri. Au fost create gospodării agricole de stat — proprietatea poporului și cooperative agricole de

producție. În 1954 în R.D. Germană existau 5.000 cooperative agricole de producție care grupau peste 138.000 gospodării cu o suprafață arabilă de peste 770.000 hectare. Agricultură R.D. Germană a realizat încă în 1954 o producție dublă față de anul 1946.

Paralel cu dezvoltarea producției industriale și agricole a crescut și nivelul de trai al populației. Șomajul a fost complet lichidat, învățământul este astăzi accesibil tuturor celor care vor să studieze, alocațiile pentru construcția de locuințe și construcțiile cu caracter social cresc an de an.

Participarea R.D. Germane la comerțul internațional crește din an în an. Deosebit de intense sînt legăturile economice dintre R.D. Germană, U.R.S.S., R.P. Chineză și toate celelalte țări din lagărul democratic. Cu toate piedicile puse de cercurile guvernante din S.U.A., comerțul R.D. Germane cu țările capitaliste ca de pildă, Finlanda, Norvegia, Suedia, Belgia, Franța, Austria, țările din Orientul Apropiat și mijlociu, se dezvoltă tot mai mult.

Uniunea Sovietică a acordat și continuă să acorde R.D. Germane un important ajutor tehnic, economic și politic. Astfel, începînd de la 1 ianuarie 1954 U.R.S.S. a încetat să perceapă plata reparatiilor de război datorate de Germania, a scutit R.D. Germană de plata datoriei provenind din cheltuielile de ocupație, a transferat R. D. Germane, fără plată, toate întreprinderile sovietice aflate pe teritoriul ei.

Ca și altor state, guvernul sovietic a hotărît să acorde și R.D. Germane un ajutor multilateral în ceea ce privește folosirea energiei atomice în scopuri pașnice.

Succesele obținute de R.D. Germană fac din ea un factor activ în lupta pentru pace. Politică externă a R.D. Germane este orientată spre unitatea care pe cale pașnică a întregii Germanii, ca stat democratic și iubitor de pace, înseamnă coexistența și colaborarea pașnică cu toate țările indiferent de orindurile lor sociale.

Cu totul diferit este tabloul pe care ni-l prezintă situația din Germania occidentală.

Creat prin contopirea celor trei zone de ocupație, statul vest-german a devenit o unealtă docilă în mâinile ațîțătorilor la război din S.U.A. și Anglia. Telul suprem al politicii guvernului vest-german este de a transforma din nou Germania în arsenal de război, iar poporul german — în carne de tun.

În statul vest-german frînțele puterii se găsesc din nou în mâinile aceluia care au împlins poporul german în catastrofa celui de al doilea război mondial. Oamenii care pînă ieri erau sfințici și discipoli cei mai devotați ai lui Hitler dețin astăzi postul de comandă în „republica” de la Bonn.

Această politică aduce de pe acum nenamărate suferințe poporului german. Dezvoltarea industriei de răz-

boi în detrimentul acelor ramuri industriale care lucrează pentru satisfacerea nevoilor de consum ale populației, face să scadă mereu nivelul de trai al oamenilor muncii. Chiar potrivit statisticilor oficiale în Germania occidentală se numără 1.500.000—2.000.000 șomeri. Politică de ațtare la război atrage după sine o creștere a reacțiunii în interiorul țării și a valului de persecuție împotriva tuturor elementelor democratice.

Politica de atragere a Germaniei occidentale în planurile lor războinice urmărită de imperiaștii din S.U.A. și Anglia a culminat prin ratificarea acordurilor de la Paris. Aceste acorduri consimtînd remilitarizarea Germaniei occidentale, acordîndu-i pentru început dreptul de a avea o armată regulată în timp de pace cu un efectiv de 500.000 de soldați. Acordurile de la Paris prevăd includerea Germaniei occidentale în pactul agresiv al Atlanticului de nord. Astfel Germania occidentală devine un cap de pod al unui nou război îndreptat împotriva U.R.S.S. și a țărilor de democrație populară. Imperiaștii americani și englezii își propun să înlățăiască nebnescul vis secular „Drang nach Osten” al celor mai reacționare cercuri politice din Germania, să și pună în aplicare planurile lor de cotoptre a Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară, de dominație a întregii lumi.

Față de pericolul pe care îl prezintă acordurile de la Paris pentru pacea lumii, popoarele nu pot rămîne indiferente. Ele nu pot uita că în decursul unei singure generații pămîntul altor țări a fost pîngărit de cîmbele militaristilor prusaci. Dorința fierbinte de pace a lagărului socialist și democrației izvorăște nu din slăbiciune; dimpotrivă ea este expresia hotărîtă a unei forțe demne și calmă, a conștiinței dreptății cauzei sale.

Pentru Republica Democrată Germană, politica militaristă și revanșardă a guvernărilor de la Bonn constituie un pericol imediat. De aceea la Conferința de la Moscova din 2 decembrie 1954, reprezentanții guvernului R. D. Germane s-au alăturat cu hotărîre măsurilor preconizate în vederea întăririi capacității de apărare a țărilor din lagărul democratic, de creare a unui comandament unic al acestor țări, precum și tuturor celorlalte măsuri menite să creeze o situație în care adepții politici „de pe poziții de forță” să nu poată surprinde țările iubitoare de pace nepregătite.

Cu prilejul celei de a 10-a aniversări a eliberării poporului german de către glorioasa Armată Sovietică, poporul nostru urează poporului german noi succese în lupta sa pentru unitate națională, pentru făurirea unei Germanii democratice și iubitoare de pace.

Campania strîngerii de semnături pe Apelul de la Viena

INDIA

DELHI. 7. (Agerpres). China Nouă anunță:

Poporul indian continuă să semneze Apelul de la Viena împotriva folosirii armelor atomice. La campania de strîngere de semnături participă comitele, pentru pace, organizațiile provinciale ale Congresului sindicatelor din întreaga Indie, Uniunea generală a țăranilor, Federația studenților, Liga pentru apărarea femeii și Federația națională a femeilor din India. În Bengalul de vest au fost strînse 500.000 semnături împotriva folosirii armelor atomice.

În localitatea Tamilnad (statul Madras) au fost strînse peste 100.000 semnături. Printre cei care au semnat Apelul împotriva armelor atomice se numără membri ai adunării legislative și primarul orașului Madras, Nan Ra. Numeroase femei indiene participă de asemenea la cam-

pania pentru strîngerea de semnături.

În Travancore Cochîn, luptătorii pentru pace și-au luat angajamentul de a strînge un milion de semnături.

În Pundjabul de est, Patiala, Uniunea statelor din Pundjabul de est și Maharashtra a început de asemenea campania pentru strîngerea de semnături împotriva folosirii armelor atomice.

INDONEZIA

DJAKARTA. 7. (Agerpres). TASS anunță:

În orașele și satele Indoneziei se desfășoară activ campania pentru strîngerea de semnături pe Apelul Biroului Consiliului Mondial al Păcii.

Ziarul „Harian Rakjat” scrie că printre cei care au semnat Apelul este și primarul orașului Djakarta, Sudiro, și alți funcționari superiori ai municipalității.

Poporul francez se pregătește să sărbătorească Ziua victoriei

PARIS. 7. (Agerpres). — TASS anunță:

Poporul francez se pregătește să sărbătorească cea de a 10-a aniversare a victoriei asupra fascismului. Asociația națională a foștilor participanți la mișcarea de rezistență a chemat pe toți patrioții să se adune la 8 mai în fața monumentelor victimelor ocupațiilor hitleriste. În această zi, în aproape toate cartierele Parisului, în suburbiile muncitorești ale capitalei: Ivry, Vitry, Saint Denis, Montrouge și în diferite orașe ale țării se vor organiza adunări și mi-

tinguri, vor fi depuse coroane la mormintele patrioților care au căzut în lupta pentru eliberarea patriei.

La 10 mai, asociația „Franța — U.R.S.S.” va organiza în sala Pleyel din Paris o reuniune solemnă consacrată aniversării a 10 ani de la ocuparea Berlinului de către trupele sovietice și de la victoria comună a aliaților asupra fascismului.

Uniunea femeilor franceze a dat publicității un apel prin care cheamă pe toți patrioții francezi să participe activ la sărbătorirea acestei date comemorabile.

Lupta grevistă a muncitorilor francezi

PARIS. 7. (Agerpres).

După cum relatează ziarul „L'Humanité”, în Franța continuă lupta grevistă a muncitorilor care caută să obțină îmbunătățirea situației lor materiale. Astfel, muncitorii de la șantierul „Penoe” au declarat pentru a 8-a oară grevă de 24 ore; 12.000 metalurgiști de la șantierul naval din Saint-Nazaire au încetat în mod temporar lucrul la 5 mai în semn de protest împotriva refuzului administrației de a mări salariile. La șantierul naval au avut loc mitinguri or-

ganizate la chemarea sindicatelor aliate la Confederația generală a muncii, „Force Ouvrière” și „Confederația franceză a muncitorilor creștini.”

Intr-o serie de întreprinderi, muncitorii au reușit să obțină satisfacerea revendicărilor lor. Ca rezultat al grevelor au fost îmbunătățite condițiile de muncă la întreprinderile „Industriile” din Saint-Nazaire, „Limonata” (departamentul Ardeche), la patru întreprinderi din Lyon și la o serie de alte întreprinderi.

Val de greve în țările capitaliste

* Greva minerilor din bazinul carbonifer Doncaster (Yorkshire), declarată la 2 mai în semn de protest împotriva salariilor scăzute și a condițiilor grele de muncă ia amploare, cuprinzînd și alte bazine carbonifere. Alături de cei 92.000 mineri greviști din Doncaster au declarat grevă la 6 mai și minerii din bazinul carbonifer Mantol (Nottinghamshire).

Ca urmare a grevelor, numărul minelor care și-au încetat activitatea se ridică la 55, iar alte 18 mine lucrează numai parțial.

* După cum relatează presa belgiană, zilele trecute muncitorii de la

cîteva întreprinderi ale celei mari companii belgiene pentru producția de utilaje electrotehnice „A.C.E.C.” (orașul Charleroi) au declarat grevă cerînd mărirea salariilor.

Sînt de asemenea în grevă minerii din bazinul carbonifer Perennes (provincia Hainaut).

* Potrivit știrilor primite din Japonia, la 6 mai, 53.000 muncitorii din 71 mine aparținătoare societăților Mișul, Mișubisi, Sumitomi, Tor și Furukava au declarat o grevă de 24 ore, cerînd majorarea salariilor.

Aderarea Germaniei occidentale la blocul nord-atlantic

WASHINGTON. 7. (Agerpres), TASS anunță:

La 6 mai, ambasadorul Germaniei occidentale în S.U.A., Krekler, a remis guvernului S.U.A. un document din partea guvernului Germaniei occidentale care anunță că consimte să adere la tratatul nord-atlantic. Acest document constituie un răspuns la invitația făcută Germaniei occidentale de Statele Unite în numele tuturor semnatarilor tratatului de a adera la blocul nord-atlantic. Această invitație a fost făcută în conformitate cu acordurile de la Paris. Astfel, Germania occidentală a devenit în mod oficial participantă la blocul nord-atlantic.

—O—

Cu privire la schimbul de delegații agricole între S.U.A. și U.R.S.S.

MOSCOVA. 7. (Agerpres). TASS anunță:

După cum s-a comunicat în presă, în urma propunerii ziarului american „Des Moines Register” cu privire la un schimb de delegații agricole între Uniunea Sovietică și Statele Unite, la 10 martie a. c. guvernul sovietic a comunicat guvernului S.U.A., că el sprijină această propunere și a cerut guvernului S.U.A. să-și precizeze atitudinea față de ea.

La 4 mai, ambasada S.U.A. a comunicat Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S. că guvernul american privește favorabil un schimb de delegații agricole între S.U.A. și U.R.S.S. Ambasada S.U.A. a comunicat de asemenea că Departamentul de stat este gata să elibereze vize de intrare în S.U.A. în lunile de vară ale anului 1955 membrilor delegației agricole sovietice, ca persoane particulare care vor fi supuse anumitor reguli de imigrare Totodată, guvernul S.U.A. a declarat că dacă membrii delegației agricole sovietice vor dispune de un statut oficial, atunci li se vor elibera vize oficiale.

La 6 mai, Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a comunicat ambasadei S.U.A. că membrii delegației agricole sovietice, care va vizita S.U.A., vor avea un statut oficial. În acest caz, după cum a comunicat ambasada S.U.A., le vor fi eliberate nu vize obișnuite, ci vize oficiale, fiind scutiți de a li se lua amprentele digitale și de a semna fișele de care s-a vorbit anterior. Din delegație vor face parte reprezentanți ai departamentelor agricole sovietice respective și ai instituțiilor științifice, precum și reprezentanți ai sovhozurilor și colhozurilor.

—O—

Anglia refuză să acorde independență Ciprului

LONDRA. 7. (Agerpres). TASS anunță:

La cererea opoziției laburiste, la 5 mai au avut loc în Camera Comunelor dezbateri în problema Ciprului — colonie engleză în Marea Mediterană. După cum se știe, populația Ciprului, dintre care majoritatea sînt greci, duce de mult lupta pentru realipirea la Grecia. Guvernul englez refuză să acorde Ciprului independență, dar nu poate totuși să nu țină seama de amploarea mișcării populare din Cipru și încearcă să rezolve problema acordînd populației acestei insule — o nouă Constituție care în- să nu va schimba situația Ciprului de colonie engleză. Populația insulei se opune cu hotărîre acestui plan englez care nu corespunde năzuințelor poporului.

—O—

SPECTACOLE

TEATRUL DE MARIONETE „Prichindei”, prezintă: azi, la orele 10,30 „Cei 5 chinezi”, iar la orele 17 „Iepurele îngîmfat” în limba maghiară.

TEATRUL DE STAT prezintă azi și marți la orele 20, piesa „Fată fără zestre”.

CINEMATOGRAFIE

„GHEORGHE DOJA”: Copiii din Hiroshima.

Zilnic matineu la orele 11.

„NICOLAE BALCESCU”: Cazul dr. Wagner.

Matineu la orele 11.30.

„HERBAK IANOȘ”: Valea diavolului.

Matineu la orele 11.30.

„I. L. CARAGIALE”: Căderea Berlinului, seria I-a.

Matineu la orele 11.30.

„TIMPURI NOI”: Actualitatea în imagini (jurnal romînesc). Nouătile zilei. (jurnal sovietic). Scaunul magic. Meciu de foală Uniunea Sovietică — R. P. Ungar.

Matineu la orele 10.

„SOLIDARITATEA” (Gai): Răsărire soare.

„MAXIM GORKI” (Micălaca): Atențiune, bandiți.

„N. BALCESCU” (Lipova): Mă-tare ca noaptea.

„POPILAR” (Stînculeni Mare): Căderea Berlinului, seria I-a. Lună Căderea Berlinului, seria II-a.

O glorioasă aniversare

(Urmare din pag. 3-a).

În baza Convenției de la 4 aprilie 1877, armata rusă trece Prutul, avînd un efectiv de 257.000 de oameni. Ea se îndreaptă spre linia Dunării, așteptînd scăderea apelor, spre a putea face podul de vase și a trece în Bulgaria. În proclamația comandamentului militar rus, adresată în acel moment, se spunea: „...Venim la voi ca vechi prieteni și, viitorii de bine: nădăjdindu-mă că găsim la voi, aceeași însulețită primire pe care au arătat-o străbunii voștri ostilor noastre, în trecutele războaie ce le-au avut cu turcii!”

În urma trecerii trupelor rusești în România, turecii bombardează pozițiile noastre pe toată linia Dunării, de la Brăila și pînă la Calafat, în ziua de 8 mai 1877.

Sub presiunea populației Capitalei, venite din toate cartierele ei, care cerea ruperea vechilor legături de vasalitate față de Poartă, parlamentul votează moțiunea din 9 mai 1877, prin care se constată că ruperea legăturilor noastre cu Poarta și independența absolută a Romîniei au primit confirmarea oficială!”

În discursul său din această istorică zi de 9 mai 1877, — ziua proclamării independenței noastre naționale — M. Kogălniceanu declara în parlament: „...Fost-am noi provincie turcească? Fost-am noi vasali ai Turciei? Vrut-am noi, oare, pe sultanul ca suzeran? Străinii au spus aceasta; noi nu am spus-o niciodată. Noi nu am fost vasali. Sultanul nu a fost suzeranul nostru. Însă, era ceva: Erau niște legături și niște relații care erau slabe, erau tari: niște legături care erau țări, cînd romîni erau slabi.”

„Voim să fim independenți, pentru că vîm să trăim cu viața noastră proprie, pentru că nu mai voim să

pătimim pentru greșelile altora, pentru că voim ca, la gurile Durării de jos, să fim un bulevard al păcii în contra războiului!”

Războiul a început la 27 iunie 1877, prin trecerea armatelor rusești peste Dunărea de la Zimnicea la Șistov, sub conducerea generalilor Gurco și Krudener. Armata condusă de Krudener atacă și cucerește Nicopolul, apoi ajunge în fața fortificațiilor exterioare ale Plevnei, un important centru de comunicații, și unde se găsesc importante forțe turcești. Luarea puternicelor fortificații din jurul Plevnei necesita forțe mai numeroase decît fuseseră prevăzute la început. În aceste condiții, comandamentul rus irivita armata romîna să coopereze la asaltul Plevnei. Astfel, la 20 august 1877, patru divizii ruse trec Dunărea pe la Corabia și la 21 august cartierul general se instalează în Poradim, în apropierea Plevnei. Lupta s-a desfășurat în ziua de 30 august, cînd trupele noastre susținute de trupele ruse au cucerit cu grele jefire reduta cea mai puternică, Grivița, făcîndu-și din fortificațiile Plevnei. Celata Plevnei a fost cucerită mai tîrziu, la 28 noiembrie 1877, după un lung asediu.

Căderea Plevnei a fost un moment decisiv pentru desfășurarea de mai tîrziu a războiului. Ea arătase că raportul de forțe înclina acum în favoarea Rusiei. Pe un ger cumplit, armata rusă trecu Balcanii și se îndreptă spre Adrianopol. În același timp, trupele noastre dădeau lupte de-a lungul Dunării, cucerind cuburele de rezistență ale turcilor de la Rahova, Sîrindan și Vidin.

Amintirea acestor fapte de armă glorioasă ale ostașilor romîni și ruși, re-cîmblele Bulgariilor, pentru cucerirea independentenței noastre de stat, s-a păstrat de-a lungul anilor ce-

s-au scurs.

Puțini veterani au mai rămas în viață, martorii ai eroicelor lupte ale acestui război purtat pentru scuturarea jugului turcesc. În anul 1952, cu prilejul aniversării a 75 de ani de la războiul nostru de independență, — unul dintre acești veterani, Năstase Ignea, dintr-un sat de pe lunca Siretului, își amintea acestea despre luptele la care participase alături de ostașii ruși împotriva turcilor.

— „Am trecut apele Dunării pe la Corabia. Tocmisem acolo pod peste apă. Cînd am ajuns la Vidin, am legat prietenie și mai strînsă cu oastea rusească. Ne împrieteniserăm între noi, opincării. Ghinării stăteau opoșiți la căldură sau huzureau pe lângă conacele moșilor. În dîrlogi, la tunuri, se opiteau din greu călăuzii și boulenii noștri, kuji de vîtafii boierești, cu japa, din ogrăzile noastre. Eu eram în regimentul 14 Dobanji și luptam îndrăcit la Plevna. Îndrăcit luptau alături de noi și frații noștri, rușii. Ne împărțeam unul la altul, tutun, mîncăm din același blid.”

Comandamentul militar rus a subliniat, în repetale rînduri, eroismul soldaților romîni și ruși, scriînd: „Strălucitele rezultate care s-au cîștigat înaintea Plevnei, sînt datorite în mare parte, cooperației vitezei ostiri romine; frația de armă a armatei rusești și rominești a legat noi raporturi între cele două popoare.”

Numeroase sînt însă documentele care arată că burghezo-moșierimea a trimis pe front pe ostașii noștri fără echipamentul și armamentul necesar. Astfel, marele nostru scriitor I. L. Caragiale scria, în această privință: „Piciorarele și miinile care ne muncesc țarinile în vreme de pace, degerau în șanțurile redutelor; oștenii romîni n-aveau drept hrană decît o fărîmătură de pesmele negru mu-

lat în făgașul săpat de roata tunului!”

În aceste condiții s-a purtat războiul nostru de independență. La 31 ianuarie 1878 s-a încheiat armisticiul la Adrianopol, după care s-au desfășurat tratativele de pace la San-Stefano. Pacea se și încheie aici la 3 martie 1878 și, în virtutea tratatului de pace, se recunoaște independența Romîniei — susținută de Rusia. Romînia primește, de asemenea, Dobrogea cu portul Constanța, în urma unui schimb de teritorii.

Rusia susținea interesele țării noastre, conform angajamentelor pe care le luase, dar Anglia, Franța, Austria și Germania au căutat să împedice realizarea în întregime a dispozițiilor tratatului de la San-Stefano. Astfel, Anglia, oferise sprijinul său armat sultanului, atunci cînd forțele ruse se apropiu de Constantinopol. Germania și Austro-Ungaria nu vedeau cu ochi buni creșterea influenței rusești printre popoarele eliberate din Balcani. De aceea, ele au determinat modificarea tratatului de la San-Stefano în congresul de la Berlin din iulie 1878.

În afară de această acțiune diplomatică externă, independența cîștigată prin colaborarea de arme romîno-rusă la 1877, a fost pierdută de poporul nostru sub regimul guvernului burghezo-moșieresc, care au servit tot mai mult țara capitaliștilor străini — germani, englezi, americani și francezi, punînd la mezaj bogățiile ei. Dezvoltarea capitalismului s-a făcut în același timp cu exploatarea tot mai mare a maselor populare. Marea moșierime storcea țărînimea, lipsită de pămînt. Acești țărani săraci încercaseră în numeroase rînduri la 1888, 1889, 1894 și, mai ales, la 1907, să rezolve pe cale revoluționară, marea problemă socială a pămîntului, care străbate, ca un fir roșu, paginile istoriei contemporane a Romîniei — în vecurile al XIX-lea și al XX-lea. La rîndul lor,